

infirmitate aliquam impregnante aut debilitate
fetus. aut ex frigore nimio aeris vel ex inten-
pantia aeris alia. ¶ **xiiij.** si quis seipsum inficit
vix. quod sibi scient et ex intentio evitavit sibi ab
breuier morte accelerat ut sit citius cum christo quod
stultissimum est superbia plenaria. ¶ **xv.** quod per rapu-
lacionem mortis per dissolutavitatem morte sibi accele-
rat. ¶ **De. vi. precepto et sequentibus. ca. xi.**

Echia prohibet sexto precepto. a per hoc
intelligitur prohibitum oculi illud nocturne
tum quod per infernum psone iuncte per mo-
dum libidinis. de hoc tamen supra de luxuria et eius
speciebus c. iij. Non sicut facere est septimum pre-
ceptum in quo prohiberetur intelligitur oculi damnus
quod per infernum primo in rebus exterioribus de hoc
habes. s. c. iij. Non enim teste iniquum vel falsum
octauo precepto prohibetur. et omne damnum quod
per infernum primo probabile de quo s. c. de ira et ac-
cidia; immo et luxuria. Sed quod in iudicio publico
plura perducuntur et circa testificationem em-
icatio summa de causa thesaurorum de mendacio
negatione veritatis. testificatione. accusacione.
aduocatione. defensione. puricatione. tergiu-
sacione. pena talionis. iudicij summa. et de appella-
tione quoniam male fiant. Mendacium est falsacio-
nis significatio cum intentio fallendi. et est tri-
plex mendacium. Iocosum quod sit causa iudi-

vel placendi cupiditate. **O**fficio sum q̄s nulli
obest a p̄dest alicui. nam fit cā vtilitatis. q̄ m̄
tendit eo iuuamentum alteri⁹ vel remoto no
cumenti. aut fit ad oseruationem pecuniarū;
aut ad oseruandā vitam corpalem. aut ad cō
seruandū honorē ne polluat corpus alicui⁹.
Permīcio sum est q̄s fit cā no cumenti alteri⁹.
Et hoc h̄z tres grad⁹. **P**rimus si intēndit no
cumentū vñ vutilitas alteri⁹ a hoc vñ p̄dest
alteri aut̄ obest. **S**ecundus si est contra hominem
sive sola intēndō e nocendi alicui. **E**t hoc nulli
p̄dest a obest alicui. **T**ercius si ē cōn̄ deūt qñ
fit m̄ doctrina religionis. **E**st aut̄ mendacium
pm̄cio sum p̄ctm̄ mōle p̄ se. primo si contra
bonū dei fit i doctrina fidei: a hoc ē grauissimū.
Secundo qñ fit circa aliquid cui⁹ cognitio p̄tinet
ad h̄ois bonum. puta ad p̄fectionem scientie
a informacōm̄ moy q̄ sunt de necessitate salu
tis. q̄ infert dānum̄ false opiniois. **T**ercio
qñ fit m̄ nocumētum p̄xim̄ notabile. aut qñ
tum ad p̄sonas. aut qñtum ad diuitias. aut
qñtum ad famā. **Q**uarto qñ q̄s mētit m̄ iudicō
vbi ex officio tenet dicere veritatē. **Q**uinto qñ
quis mentitur docendo seu m̄ doctrina ab quā
ex officio tenet. **O**fficio su⁹ mendaciū ē p̄ctm̄.
mōle si p̄ accidē rōe scandali vel cuiuscunq̄
dāmm̄ cōsequentis notabilis dum. **S**aliquis

non vere sur ppter scandalū publicē metitū. **I**ocofum mendaciū est pcmī mōrle p accidens: qn̄ quis mendacium iocofū iuramento affimat. q̄ p̄iu r̄ium est. **A**lias mendacium sp̄ ē peccatum veniale ad min⁹. **N**egando veritatē scienter in iudicio q̄s peccat: etiam quando a liq̄s est reus **A**ccusatus em̄ tenetur iudicire vel tate exponere quam ab eo fm̄ formam iuris exigit. **I**deo si sic ostiterit nō luerit veritatē quā dicere tenet vel si eam mendaciter negauerit: mōrliter peccat **S**i vero hoc exquirat qd̄ nō p̄t fm̄ ordīmem iuris: nō tenetur ei accusatus m̄dere: sed potest vel p̄ appellationē vel aliter hici te subterfugere. mendacium tñ sibi non licet **T**estimonium ferre tenet quis aliquā requi-
sus: aliquā non requisitus. **P**rimo req̄sus
autoritate superioris sui cui in h̄js q̄ ad iusti-
ciam pertinent obedire tenetur. a in h̄js in qui-
bus fm̄ ordīmē iuris ab eo testimoniu exigit
puta in manifestis a in h̄js de quib⁹ infamia
precedit. non aut de occultis. nec de quib⁹ nō
est infamia **S**e cōd̄o req̄sus autoritate alie⁹
nō autoritate superioris cui obediē tenet: b etiā
tunc. s. qn̄ req̄rit testimoniu ad liberandū ho-
niē vel ab iniusta morte seu pena q̄cunq̄ la fal-
sa infamia vel etiā ab aliq̄ dāno tenet hō ad
testificans **T**ercio si in istis casib⁹ p̄cedētib⁹

iam b̄d̄is etiā nō requiriuntur testimoniu; ali
cui⁹ tñ tenetur facere qđ in se est ut veritatem
denunciet alicui qđ ad hoc possit p̄desse. Quar
to sup h̄is qđ p̄tinent ad damnatione; alic⁹
non tenetur aliquis ferre testimoniu; nisi qñ
a superiori ḡpellit s̄m ordinē iuris liceat. qđ dī
ꝝpter clericos qui ad hoc cogi non p̄nt. Tene
tur pretea testis ver⁹ dicere; a veritas non est
rendenda Sed testes aliqui aliquid accipe pos
sunt non quasi preciū testimonij: sed quasi
stipendiu; laboris. expensas vel ab vtraq; pte
vel ab ea qua inducunt de hac materia etiā
habes supra. e. r. f. iij. iiiij. v. vi. Accusare autē
tenetur qđ qñ p̄ctm rei est tale qđ vergat in
titudinis co ruptela corpalem seu spūalem et
qñ probari p̄t sufficienter. Si autē nō vergat
in no cumentū multicubitis. aut si p̄bare suf
ficienter non p̄t non tñnet. Potest etiam ac
cusator tripliciter peccare vi; calumiatione. p
uaricatione. a tergiuersacōe. Calumiarū ē fal
sa crīmina alicui ex intencōe in iudicio impo
nere et ex malitia. dolō. sc̄. vel fraude. Qui autē
falsū crīmen alicui imponit non ex malitia: s̄
ex animi leuitate ab accusationem p̄cedit. qđ
sc̄. nimis faciliter crebit qđ audiuit hoc est te
meritas non calumia. Preuaricari ē in iudicō
vera crīmina abscondere fraudulenter: ita qđ

fraudulenter abscondat ea de quib⁹ accusa-
tionē p̄ponit colludens cum reo p̄priis p̄bacō
nes dissimilando. tergiuersari est in vnuerso
ab accusatiōe in iudicio defistē oīo. s. aim ac
cusādi deponendo nō q̄litercunq; h̄ inordinate.
Secus si ordinate. vt si in accusatiōis p̄cessu co-
gnouerit falsū eē id de quo accusauerat. a sic
pari oīensi se absoluunt accusator ⁊ re⁹. Sile
si p̄inceps ad quē p̄tinet cura boni oīis qđ p̄
accusatiōem intendit accusatiōe abolet. pena
talionis tenet soluere ille q̄ accusauit alii mē-
dose intēnōe nocendi. a in p̄bacō deficit. Se-
cū si ex aī leuitate accusauit. Aduocans p̄ cā
quā credit esse iūstā aī dāmificans sic alii
tenet ad restituītoē eius dāmī qđ cōi iūsti-
ciā p̄ eius auxiliū altera p̄s incurrit. Si vero
ignorantei iūstā cām defendit excusat in to-
to vel in nullo vel in tanto fm qđ ignorātia fu-
it varia. **D**e ignorantia h̄es. s. c. viij. p̄ix. a
pro Aduocatus ā recipiens pecunia in pbita-
ter immoderātia extorqns peccat h̄i; tñ p̄oci
mū suū vendere v̄ vsū sc̄e q̄ est corporal. s; h̄
facē b; moderate accipiendo considerata oīdōe p̄
sonaq; a negotioq; a laborisq; oīuetudis patrē
Ide dicendū de medico. **J**udex non b; vendere
iūstā smām: ideo de publico fūt iūdicib⁹ stipē
dia dāda laboris. **J**udicāe alii in ḡib⁹ p̄cas

exūtem non licet iudici q̄ publice in similib⁹
sordet. immo nō licet iudici q̄ in occulto in ḡ
iūbus peccis est alium q̄ publice in similib⁹ ē
reus iudicare: nisi iudicet cū humilitate a tio-
re. a cum necitas innīnet. **J**udex preterea q̄
alias iūste iudicat: peccat tñ si hoc facit nō ex
bemvolentia sed ex ai amaritudine. **J**udex pec-
cat si iudicat non sibi subiectū. aut nō fīm re-
ritatē quā nouit. aut sine accusatore vel insai-
a. aut si penā relaxat sine oſenſu accusatoris
cū noſumento publice vtilitatis defendere se
armis vel manu cōn iudicem qñ quis cōdem-
natus est ab morte iūste coram iudice hoc nō
licet. **F**ugere tñ potest talis de loco ſic odemna-
tus vt p ſolam fugā ſe liberet. **T**enetur etiā;
nō refiſte agenti qm patiat qñ iūſtū est qñ
detinetur. **S**icut etiam ſi aliquis fit odemnat⁹
vt fame moriat: nō peccat ſi cibum ſibi occul-
te ministrare finat q̄ tune nō ſumere eēt ſeip-
ſum occidere. **A**ppellare cā afferende more ne
cōn aliquem iūſta ſmā pferatur eſt pctm. q̄
hoc ē calumni oſe ſe defendere.

De ſep̄tem sacramentis ca. xii.

Qtre sacra q̄ ſint neccaria ponit cañ. re-
gulas ſeq̄ntes viz. In oī ſacramento
ſi deſt intentio aduaſis vel hītualis
faciendi illud qd xpus iſtituit: a ecclēſia in